YÛNUS BİN MEYSERE

Tabiînden hadîs âlimi. Künyesi Ebû Ubeyde'dir. Şam'da yaşamıştır. A'mâ idi. Vasile bin Eska', İbni Ömer, Abdullah bin Bişr, Muâviye, Ebû İdris Havlânî, Ümmûdderdâ ve daha birçok âlimden ilim öğrenip, hadîs-i şerîf rivâyet etmiştir. Kendisinden ise Amr bin Vâkıd. Hâlid bin Zeyd, Sa'îd bin Abdülazîz, Süleymân bin Utbe, Evzâî ve daha birçok âlim ilim alıp hadîs-i şerîf rivâyet etmiştir. Ebû Dâvûd, Darekutnî, İbn-i Hibban ve İbn-i Sa'd onun sika (güvenilir) bir âlim olduğunu bildirmişlerdir. Yûnus bin Meysere Şam Câmiînde Kur'ân-ı kerîm okurdu. Heysem bin îmran diyor ki, "Yûnus bin Meysere bir gün güneş batarken şöyle duâ ediyordu: "Yâ Rabbi! Bana senin yolunda şehîd olmayı nasîb et." Onun bu duâsına çok şaşırırdım. Çünkü nasıl şehîd olacaktı. Zira a'mâ idi. Bir müddet sonra işittim ki, 132 (m. 749) senesinde Abdullah bin Ali'nin Şam'a girdiği sırada şehîd edilmişti. Daha sonra şehîd edenler onun için ağlamışlardı." Vefâtında 120 yaşında olduğu rivâyet edilmektedir.

Abdurrahmân bin Velîd diyor ki, “Yûnus bin Meysere’den işittim, ölüm sırasında şu beyitleri söylüyordu: “Sâlih insanlar gitti. Geriye bu pis zamanın insanlarının kötü kokusu kaldı.”

Birçok Sahâbîden (r.anhüm) hadîs rivâyet etmiştir. Yûnus bin Mesleme’nin Hazreti Muâviye’den rivâyet ettiği hadîs-i şerîfte: “Hayr kalbe sükûnet verici, şer ise çarpıntı doğurucudur.” buyurulmuştur. Vasile bin el-Eska’dan (radıyallahü anh) rivâyet ettiği hadîs-i şerîfte: “Ey benim Allahım, muhakkak filân bin filan senin koruman altındadır. Kabir fitnesini ve Cehennem azâbını anladı. Sen vefa ve hak sahibisin. Ey Allahım onu mağfiret et ve ona rahmet et. Şüphesiz sen Gafûr ve Rahimsin” buyuruldu.

Kendisinin Ebû İdris Havlânî’den, onun da Ebüdderdâ’dan (radıyallahü anh) rivâyet ettiği hadîs-i şerîfte: “Kişi evinden çıkıp bir hasta kardeşini ziyâret ettiği zaman, Allahü teâlânın rahmetine dalar. Hasta bir kardeşinin yanında oturunca, Allahü teâlânın rahmeti onu kaplar” buyuruldu. Muâz bin Cebel’den (radıyallahü anh) şu hadîs-i şerîfi rivâyet etmiştir: “Rabbim putlara ibadeti men ettikten sonra, şarap içmeyi ve insanlarla münâkaşa etmeği de men etti.”

Yine Muâz bin Cebel’den (radıyallahü anh) rivâyetle dedi ki: “Birgün Resûlullah (aleyhisselâm) fitneleri, büyüklüğünü ve şiddetini bildirdi. Ali bin Ebî Tâlib (radıyallahü anh) dedi ki: Ondan kurtuluş yolu nedir? Yâ Resûlallah! Peygamberimiz (aleyhisselâm) buyurdu ki: “Allah’ın kitabıdır. Onda sizden öncekilerin, sonrakilerin ve sizin hâliniz bildirilmiştir. Onu terk edenleri Allah helâk eder. Allahü teâlâdan başkasından hidâyet isteyeni, Allah sapıttırır. O Allah’ın sağlam bir ipi, hikmetli zikri ve cinlerin duyunca “Bizi hayrette bırakan, hidâyete ulaştıran Kur’ânı dinleyip ona îmân ettik (Cin sûresi âyeti)” dedikleri, lisanların onun için aynı şeyi söylediği, o çok okunduğunda bıktırmayandır.”

Ebüdderdâ’dan (radıyallahü anh) Rahmân sûresi 29. “Her gün O, bir iş üzere olan” âyet-i kerîmesi’ hakkında rivâyet ettiği hadîs-i şerîfte: “O’nun işi günah affetmek, bir sıkıntıyı gidermek. Bir kavmi yüceltmek ve diğerini alçaltmaktır” buyuruldu.

Yûsuf bin Meysere dedi ki: Hazreti Îsâ (aleyhisselâm) buyurdu ki: “Şeytanın kendisi muhakkak dünyâ ile beraberdir. Hilesi mal ile beraberdir. Zînetleri heva ve heves (arzular) mal ile beraberdir. Neticeye ulaşması da şehvetlerdedir.”

Muhammed bin Muhacir dedi ki: Yûnus bin Meysere’nin, “Kardeşlerim nerede? Arkadaşlarım nerede? Muallimler gitti ve geride talebeler kaldı. Yemek verenler gitti ve geride yiyenler kaldı” dediğini duydum.

Buyurdu ki:

“Hikmet der ki, Ey Âdemoğlu beni aramak istersen şu iki sözde bulursun: Bildiğin iyi işleri yap. Bildiğin kötü işleri terk et.”

“Levh-il-mahfûzda yazılıdır ki: Muhakkak, şüphesiz Ben, Allahım, Rahmân ve Rahîm olan Ben’den başka ilâh yoktur. Ben merhamet ederim ve çok çok rahmet ederim. Rahmetim gadâbımı, affım cezalandırmamı aşmıştır.”

¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾¾

1) Hilyet-ül-evliyâ cild-5, sh. 250

2) Tehzîb-üt-tehzîb cild-11, sh. 448

3) El-Kâşif cild-3, sh. 305